

Chambre des Représentants

SESSION 1955-1956.

29 NOVEMBRE 1955.

Poursuites engagées hors session
à charge d'un membre de la Chambre.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION SPECIALE (1)
PAR M. PIERSON.

MESDAMES, MESSIEURS,

A la demande de M. le Procureur Général près la Cour d'Appel de Liège, M. le Ministre de la Justice a fait savoir, le 21 novembre 1955, à M. le Président de la Chambre que les poursuites judiciaires dont la Chambre avait requis la suspension le 9 décembre 1954, à charge de notre Collègue M. Kofferschläger, avaient été reprises après la clôture de la session parlementaire de 1954-1955.

Saisi de l'affaire par une ordonnance de renvoi de la Chambre du Conseil, le Tribunal Correctionnel de Verviers a entendu les plaidoiries à l'audience du 24 octobre et a remis le prononcé du jugement d'abord aux 7 et 14 novembre, puis au 12 décembre 1955.

Votre Commission a pris acte de cette information. Elle considère que la Chambre n'a à prendre aucune décision en ce moment, les poursuites étant en fait terminées, puisque les débats à l'audience ayant été déclarés clos, il ne reste au Tribunal saisi qu'à prononcer son jugement.

Les articles 44 et 45 de la Constitution ne prévoient aucune intervention des Chambres législatives à ce stade de la procédure et le principe de la séparation des pouvoirs s'opposerait d'ailleurs à toute intervention ayant pour objet le prononcé du jugement attendu.

Votre Commission considère cependant que l'exécution par le Ministère public d'un jugement de condamnation prononcé contre un Membre de la Chambre s'opposerait au prescrit de l'alinéa 1er de l'article 45 de la Constitution, même si ce jugement intervient en conclusion de poursuites entamées hors session.

L'arrestation d'un Membre de la Chambre, en exécution d'un jugement, est manifestement visée par le premier ali-

(1) Composition de la Commission : MM. Mundeleer, président; Bohy, De Schrijver, Discry, Fayat, Fimmers, Pierson.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1955-1956.

29 NOVEMBER 1955.

Rechtsvervolgingen buiten de zitting
tegen een lid van de Kamer ingesteld.

VERSLAG

NAMENS DE BIJZONDERE COMMISSIE (1),
UITGEBRACHT DOOR DE HEER PIERSON.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Op verzoek van de Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Luik heeft de Minister van Justitie de Voorzitter van de Kamer op 21 november 1955 ter kennis gebracht dat de rechtsvervolgingen ten laste van onze Collega, de heer Kofferschläger, om welker opschorting de Kamer op 9 december 1954 had verzocht, na het sluiten van de parlementaire zitting 1954-1955, werden hervat.

De correctionele rechtbank van Verviers, waarbij de zaak aanhangig is gemaakt bij een bevelschrift tot verwijzing van de Raadkamer, hoorde de pleidooien op haar terechtzitting van 24 oktober en verdaagde de uitspraak van het vonnis eerst tot 7 en 14 november, daarna tot 12 december 1955.

Uw commissie heeft van die kennisgeving akte genomen. Zij oordeelt dat de Kamer thans niet enige beslissing moet nemen : de vervolgingen zijn immers in feite beëindigd, daar de debatten ter terechtzitting voor gesloten zijn verklaard en de Rechtbank, waarbij de zaak aanhangig is, alleen nog het vonnis moet uitspreken.

In de artikelen 44 en 45 der Grondwet is geen sprake van enige tussenkomst van de Wetgevende Kamers in dit stadium van de rechtspleging. Trouwens, het beginsel van de scheiding der machten is in strijd met iedere tussenkomst in verband met de uitspraak van het verwachte vonnis.

Uw commissie is nochtans van mening dat de tenuitvoerlegging door het Openbaar Ministerie van een vonnis van veroordeling, uitgesproken tegen een Lid van de Kamer, in strijd zou zijn met het bepaalde in het 1ste lid van artikel 45 der Grondwet, zelfs indien dit vonnis wordt uitgesproken ingevolge vervolgingen die buiten de zitting werden ingesteld.

De aanhouding van een Lid van de Kamer ter uitvoering van een vonnis wordt klaarblijkelijk bedoeld in het eerste

(1) Samenstelling van de Commissie : de heren Mundeleer, voorzitter; Bohy, De Schrijver, Discry, Fayat, Fimmers, Pierson.

néa de l'article 45. La doctrine est unanime à considérer qu'il n'y a pas lieu de distinguer entre la détention préventive et l'incarcération pour exécution de la peine.

En conséquence, pareille arrestation implique l'autorisation préalable de la Chambre.

Votre Commission estime devoir rectifier certains flottes de la doctrine qui laisseraient supposer que la Chambre n'aurait en l'occurrence que le droit de requérir la suspension de pareille détention. Le dernier alinéa de l'article 45 vise des détentions (ou poursuites) qui seraient en cours au moment où la Chambre entre en session.

Votre Commission conclut donc qu'en l'espèce il convient que M. le Président de la Chambre fasse savoir à M. le Ministre de la Justice que toute exécution de la décision attendue comme toute poursuite éventuelle dans le cadre d'un recours exercé contre cette décision suppose au préalable l'autorisation de la Chambre.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,

M.-A. PIERSON.

Le Président,

L. MUNDELEER.

lid van artikel 45. De rechtsleer is het eenparig erover eens dat er geen onderscheid dient gemaakt tussen de voorlopige hechtenis en de opsluiting ter uitvoering van de straf.

Bijgevolg, is voor dergelijke aanhouding de voorafgaande machtiging van de Kamer vereist.

Uw commissie acht het nodig een zekere twijfel in de rechtsleer te verhelpen, waaruit men zou kunnen afleiden dat de Kamer in dit geval alleen het recht zou hebben de opheffing van dergelijke hechtenis te verzoeken. Het laatste lid van artikel 45 heeft betrekking op hechtenis (of vervolgingen) die aan de gang zouden zijn op het ogenblik dat de Kamer haar zitting aanvangt.

Tot besluit, is uw Commissie dus van mening dat de Voorzitter van de Kamer in dit geval aan de Minister van Justitie zou moeten meedelen dat de voorafgaande machtiging van de Kamer vereist is voor iedere tenuitvoerlegging van de verwachte beslissing, alsmede voor alle eventuele vervolging in het kader van een hoger beroep dat tegen deze beslissing zou worden ingesteld.

Dit verslag werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,

M.-A. PIERSON.

De Voorzitter,

L. MUNDELEER.